

1.

З дома Якубава

ВЫСТАВА «СКРОЗЬ СТАГОДДЗІ» Ў НАЦЫЯНАЛЬНАЙ БІБЛІЯТЭЦЫ

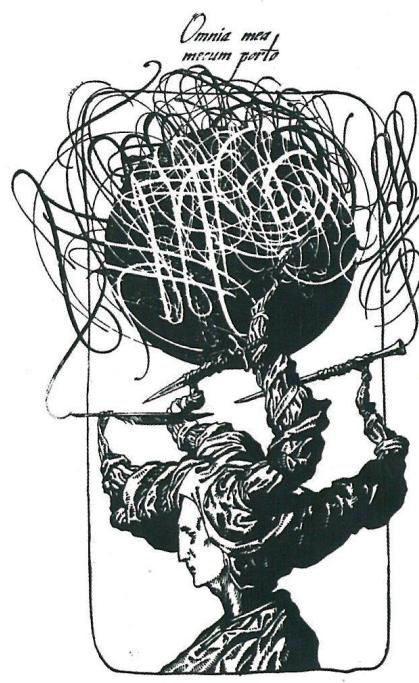
Вікторыя Харытонаўа

Пяцьсот гадоў таму полацкі асветнік Францыск Скарына заснаваў друкарню ў доме віленскага бурмістра Якуба Бабіча. Тут ён выдаў «Малую падарожную кніжку», першую ў Вялікім Княстве Літоўскім (і ва Усходній Еўропе), распачаўшы не толькі ўласнае кнігавыданне, але і адметную традыцыю друку.

«Малая падарожная кніжка» – гэта псалтыр, універсальнае богаслужбовае выданне. Невялікага фармату, кнігу можна было выкарыстоўваць для навучання, царкоўных патрэб, хатняга чытання і падчас падарожжа. Выданні кшталту «Малой падарожнай кніжкі» былі шырока вядомымі і папулярнымі бестселерамі свайго часу. Мастацкае афармленне ўражвае выразнасцю гравюр, разнастайнасцю арнаментаў, вытанчанасцю ініцыялаў, выкарыстаннем досведу найпрыгажэйшых сусветных выданняў XV стагоддзя. Некаторыя часткі маюць асобныя тытулы, агульны першы тытул, на жаль, не захаваўся. У прадмове пералічаны творы, змешчаныя ў кнізе, «па чарзе каротка выдадзены» – у 21 частцы.

Выставка «Скроўзь стагоддзі» стала прысвяченем знакаваму юбілею. У экспазіцыі – работы студэнтаў, магістрантаў і выкладчыкаў факультэта дызайну і дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва Акадэміі мастацтваў. Аўтары распрацаўвалі серыі прац, выкананых у тэхніцы высокага друку і камп'ютарнай графікі, дзе экспериментавалі з традыцыйнымі формамі шрыфтавой графікі і з эстэтыкай першакрыніцы.

Значная частка работ – мастацкае пераасэнсаванне першага тытула «Малой падарожнай

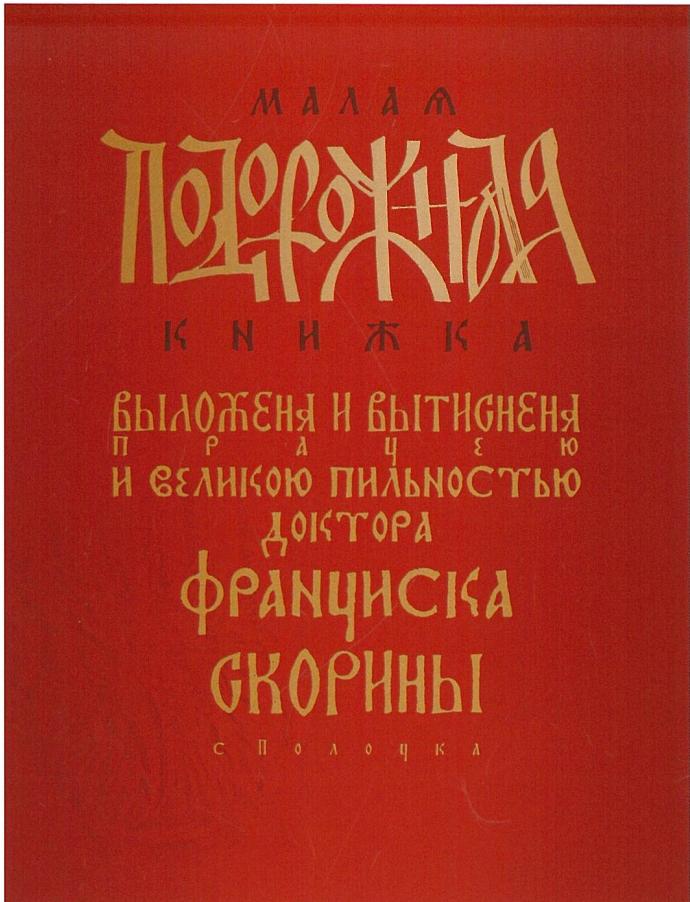

2.

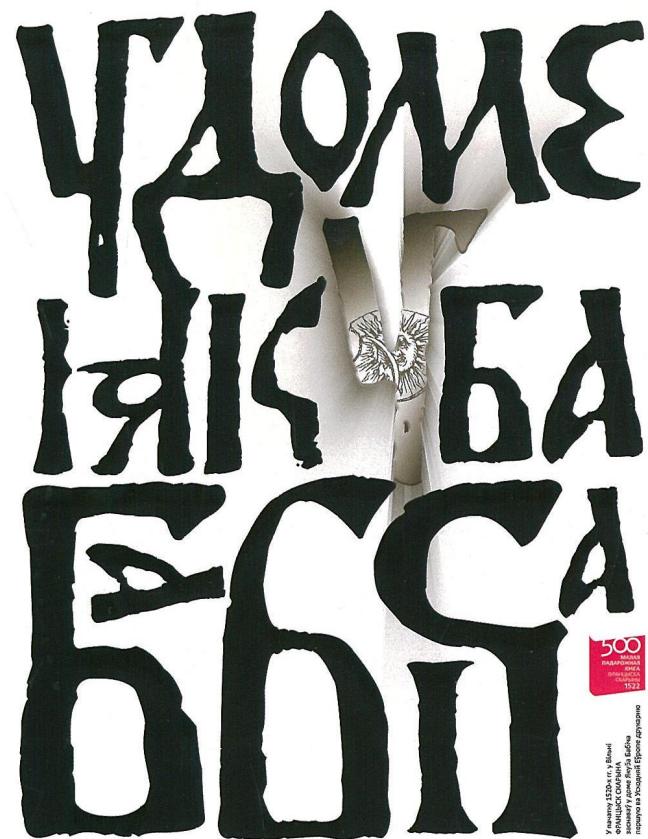
кніжкі», шрыфту і кампазіцыі выдання, астатнія – вынік экспериментаў па стварэнні новых шрыфтавых напісанняў на падставе ўзору старонак «Малой падарожнай кніжкі» і ўвогуле ўзору кірылічнага кнігадрукавання.

Першасныя шрыфтавыя кампазіцыі, якія натхнілі аўтараў на шрыфтавыя і вобразныя эксперыменты ў скарынаўскай эстэтыцы, прадстаўлены фондам НББ. Энцыклапедычны і навукова-папулярны выданні, прысвечаныя дзейнасці беларускага першадрукара, навуковыя даследаванні і факсіміле ўнікальнага зборніка для падарожнікаў, серыя «Мастацкая Скарынія» экспанаваліся ў вітрынах. Адметна, што першая кніга, якая пабачыла свет на беларуска-літоўскіх землях, сёння з'яўляецца адзінамі віленскім выданнем Скарыны, што знаходзіцца ў Беларусі...

Сучасныя тэхналогіі, магчымасці камп'ютарнай графікі і лічбавага друку далі мастакам шырокую прастору для самавыяўлення. Разнастайны шэраг варыянтаў напісання і стварэння шрыфтавых кампазіцый насамрэч уражвае. «Пераемнасць пакаленняў, магчыма, магла стаць той апорай, якая дапамагла бы захаваць найважнейшыя дасягненні ў розных галінах, звязаных з кнігай», – адзначыў дэкан факультэта дызайну і дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва Усевалад Свентахоўскі (двой-

3.

4.

чы ўладальнік Дыплома імя Францыска Скарыны), адзін з аўтараў, прадстаўленых у экспазіцыі. У лічбавым фармаце мастак аднавіў шрыфты па матывах скарынаўскіх, стварыў наборы літар для высокага друку тыпаграфскімі фарбамі. Прэрэктар БДАМ Андрэй Васілеўскі на самаробных паперах уласнага гатунку («папера ручнога чэрпання») распрацаўаў факсімільныя адбіткі тытульных старонак выдання XVI ст. Сярэднявечныя аркушы дазваляюць убачыць старонкі кніг, што нібыта вярнуліся на пяць стагоддзяў у мінулае. Гаўдзельнічалі ў творчых эксперыментах і студэнты акадэміі, як беларускія, так і замежныя, якія атрымалі адпаведныя творчыя заданні ў рамках вучэбнага курса.

Ва ўнісон тэме гучаць графічныя вобразы старажытных рэалій Усевалада Швайбы – шрыфтавыя кампазіцыі, лацінскія іншасказанні, сярэднявечныя каларыт, турбаны і армілярныя сферы. Творцы пераасэнсоваюць кніжную спадчыну не толькі ў графіцы, але і ў жывапісе. Мастак і выкладчык акадэміі Станіслаў Сугінтас паказаў жывапісныя трывіціх «Шлях першадрукара», што быў створаны менавіта да юбілею.

Графічныя і вобразныя эксперыменты з гістарычнымі формамі шрыфтоў пры захаванні харектэрных асаблівасцей «Малой падарожнай кніжкі»,

5.

стылістыкі часу, скарынаўскай эстэтыкі, дэкаратыўных уласцівасцей і вынаходак друкара – спосаб адказаць на пытанні, якія турбуноць навукоўцаў і дагэтуль. Ці дакладна год быў 1522-м? Што за назва была на першым тытуле, які не захаваўся? Чаму парадак артыкулаў вызначаны менавіта такім чынам? Творцы шукаюць адказы на самыя складаныя гістарычныя пытанні, аддаючы даніну павагі значнай падзеі беларускага кнігадрукавання, робяць важкі ўнёсак у развіццё шрыфтавой культуры Беларусі. **M**

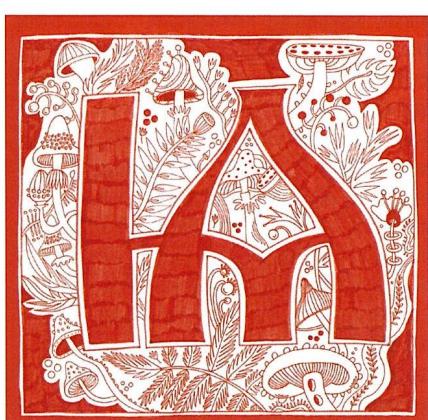
1. Станіслаў Сугінтас. Шлях першадрукара. Трыпіціх. Дрэва, палатно, алей, аўтарская тэхніка. 2022.

2. Усевалад Швайба. Omnia mea mescum porto. Дрэварыт. 2018.

3. Усевалад Свентахоўскі. Тытул «Падарожнай». Лічбавы друк. 2022.

4. Усевалад Свентахоўскі. У доме Якуба. Лічбавы друк. 2022.

5, 6. Паліна Гадуйка. З трывіціх «Водгулле буквіц». Папера, маркер. 2022.

6.